

بررسی اثر تاریخ، تراکم و روش کاشت روی صفات کمی و کیفی تره فرنگی
فرشاد دشتی، عبدالکریم کاشی و علی وزوایی
به ترتیب دانشجوی دکتری، استاد و استاد یار گروه باگبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

این تحقیق در سال ۱۳۷۵ در مرکز تحقیقات گروه باگبانی و آزمایشگاه‌های دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران (واقع در کرج) انجام گرفت. در این بررسی که به صورت دو آزمایش جداگانه در قالب طرح کرتهاخی خردشده انجام شد، اثرباری‌های کاشت ۱۱ تیر، اول و ۲۱ مرداد، تراکم‌های کاشت ۱۵۰۰۰، ۲۰۰۰۰ و ۲۵۰۰۰ بوته در هکتار و دو روش کاشت در داخل گوده و روش معمولی کشت همراه با خاکدهی در طی فصل رشد، روی صفات کمی و کیفی تره فرنگی (*Allium Ampeloprasum*) رقم اوینا مورد بررسی قرار گرفت.

تاریخ کاشت در سطح احتمال ۵٪ اثر معنی داری روی عملکرد کل محصول، عملکرد محصول قابل فروش، نسبت عملکرد محصول قابل فروش به کل، متوسط وزن تک بوته، متوسط وزن قسمت قابل فروش، طول بوته، قطر ساقه مجازی و درصد بوتهای با قطر کمتر از دو سانتیمتر و در سطح احتمال ۱٪ اثر بسیار معنی داری روی تعداد برگ و میزان محصول با قطر کمتر از دو سانتیمتر داشته است. تاریخ کاشت ۲۱ مرداد به علت عدم رشد کافی گیاهان به برداشت نرسید. تاریخ کاشت اول (۱۱ تیر) بعنوان تیمار برتر شناخته شد.

تراکم کاشت اگرچه اثر معنی داری روی عملکرد کل، عملکرد محصول قابل فروش و طول ساقه مجازی نداشته است ولی روی قطر ساقه مجازی در سطح ۱٪ و روی متوسط وزن تک بوته، متوسط وزن قسمت قابل فروش و میزان محصول با قطر کمتر از دو سانتیمتر در سطح ۵٪ اثر معنی داری داشته است. تراکم کاشت ۱۵۰۰۰ بوته در هکتار بعنوان تراکم برتر شناخته شد.

روش کاشت در داخل گوده باعث افزایش عملکرد کل، عملکرد محصول قابل فروش، متوسط وزن تک بوته، متوسط وزن قسمت قابل فروش و طول و قطر ساقه مجازی و همچنین کاهش میزان محصول با قطر کمتر از دو سانتیمتر شده است و با روش کاشت عادی در سطح ۱٪ اختلاف بسیار معنی داری را نشان می‌دهد.